

фанъ, Радко, Никола и три дъщери. Никола се преселил въ Горна-Орѣховица подъ име *Никола х. Стояновъ Церовски*, виденъ търговецъ.

Домътъ на х. Стоянъ съществува и днесъ надъ рѣката, изложенъ на югъ, широка и висока порта, солидна ограда, дворъ посланъ съ плочи и препълненъ съ разни цвѣтя и голѣма лозница, красивъ чардакъ, обширни стаи. Този домъ и сега приветливо приема гости, благодарение любезността на неговия зетъ, заслужилиятъ учителъ и общественикъ *Йорданъ Поповъ* отъ Кжпиново и неговата съпруга *Мария*. При Йорданъ Поповъ се пази и богатата архива на х. Стояна.

Отъ сжщия Карадобревски родъ излизали *Панайотъ хаджи Радковъ* и *Стефанъ х. Радковъ*. Първиятъ достигналъ да бжде председателъ на окръженъ съветъ, а вториятъ — архимандритъ — замѣстникъ на Търновския митрополитъ, преди да заема длъжността *Климентъ*.

2. Заслужилъ церовчанинъ билъ и *Илиарионъ Пенчовъ*, бившъ митрополитъ въ Неврокопъ, роденъ на 5. IX. 1852 г., председателъ на Сърската българска църковна и училищна община (1891—1894 г.), по рано учителъ по Законъ божий въ Солунскитѣ девическа и мъжка гимназии (1884 — 1886 г.); ректоръ на Одринското свещеническо екзархийско училище (1886 — 1890 г.), архимандритъ 1892 г., членъ на Духовната цензурна комисія презъ 1899 г. Покойниятъ направилъ дарения за църквата и за училището 21,000 лв., съ заветъ да се образува фондъ при Св. Синодъ за издръжка на бедни ученици отъ Церова Кория или Кжпиново, и другъ фондъ за издръжка на младежи въ духовно училище. Починалъ въ Неврокопъ на 5. III. 1925 г.<sup>1)</sup>

3. *Радко х. Стояновъ*, синъ на х. Стоянъ х. Пановъ, оставилъ спомени на добъръ, миренъ, чистосърдеченъ и винаги благъ. Съ негови срѣдства и на негово име има фондъ отъ 10,000 лв. за ученици въ основното училище.

4. *Иванъ Панайотовъ Церовъ*, роденъ въ 1857 г., починалъ въ 1938 г. въ Варна. Церовъ бѣ единъ отъ голѣмитѣ способни и заслужили българи. Той изхожда отъ бележития старъ родъ на свещеникъ *Харитонъ*, който бѣ получилъ широко и положително образование въ Еленската школа и Кжпиновския манастиръ. Въ 1846 г. Харитонъ съ попадията си *Яна х. Панова* и сина си *Панайотъ* посетилъ Иерусалимъ и получилъ звание хаджия. Хаджи Панайотъ станалъ учителъ въ Церова Кория, оженилъ се за *Ана Маркова* отъ Елена и се заловилъ за търговия. Обаче търговията не му се удала, та се ржкоположилъ за свещеникъ (1866 г.) въ селото. Той билъ надѣханъ отъ идеитѣ на Възражданието и борба противъ

<sup>1)</sup> По-подробно за него въ в. „Вести“ бр. 39 отъ 7. XII. 1910 г. — Автобиография.